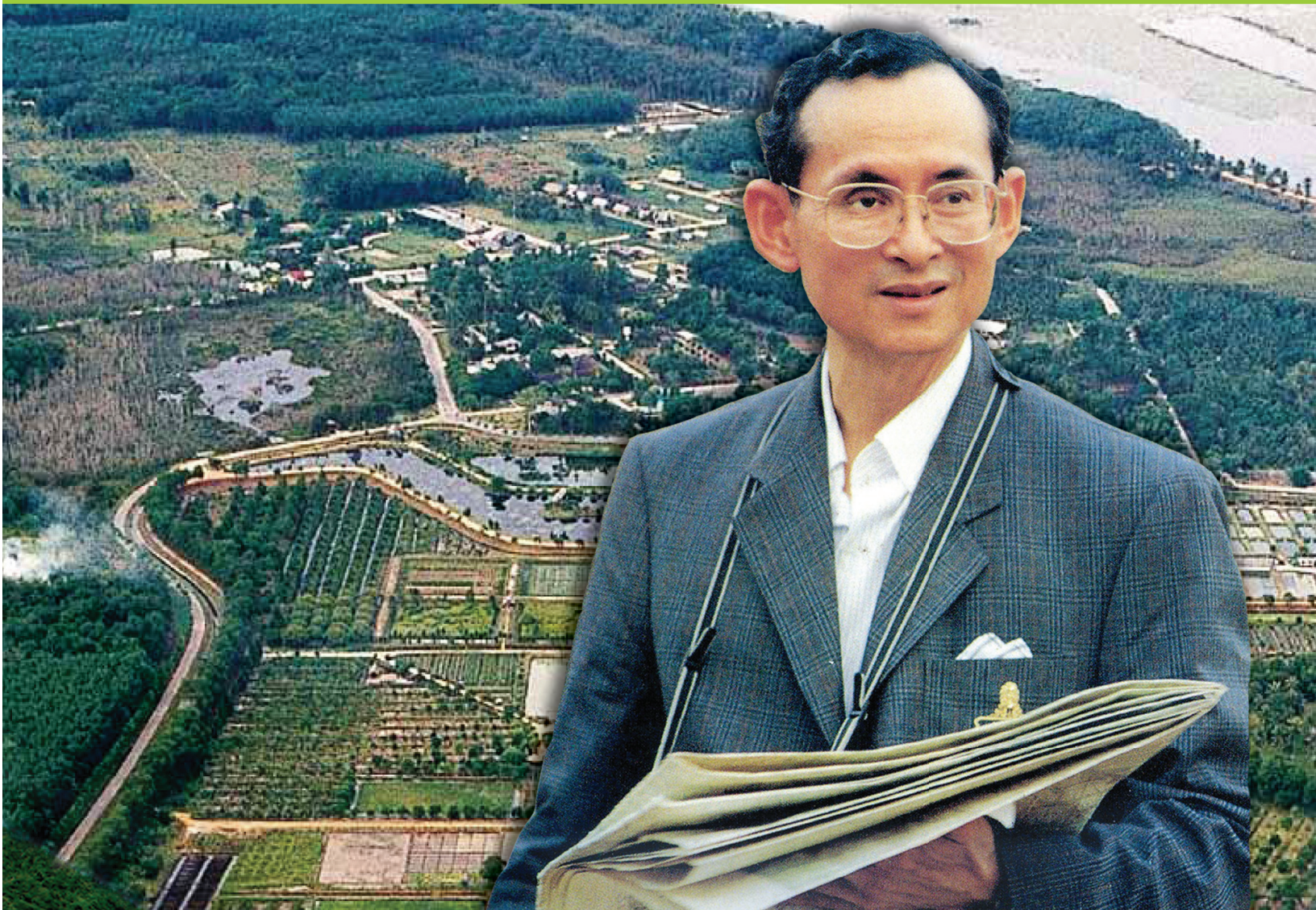

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 4 ฉบับที่ 45 ธันวาคม 2558

**หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน**

 โครงการซึ่งท่วมน ตามพระราชดำริ
อำเภอท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี
๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

Contents

ประจำเดือนธันวาคม 2558

Econ Focus:	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	3
Econ Review:	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนตุลาคม 2558	8
Sharing:	แนะนำ ทำความรู้จัก มาตรการที่มีใช้ภายใต้ (NTMs)	10
รอบรู้ AEC:	ล้งจีน: การครอบงำการค้าผลไม้ไทย	13
Movement		15

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านทุกท่าน OIE SHARE ฉบับเดือนธันวาคม
ยังมีสาระความรู้มาฝากคุณผู้อ่านเช่นเคย เริ่มจาก Econ Focus พบกับ
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงโครงการอันเนื่องมาจาก
พระราชดำริ ส่วนสถานการณ์การผลิตอุตสาหกรรมประจำเดือน
ตุลาคม 2558 จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ

และในคอลัมน์ Sharing แนะนำ ทำความรู้จัก มาตรการที่มีใช้
ภายใต้ (NTMs) สุดท้ายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ เก็บมาเล่า พบกับหัวข้อ
ล้งจีน การครอบงำการค้าผลไม้ไทย ฉบับนี้เรายังเปิดรับความคิดเห็น
ของทุกท่านทุกช่องทาง

ขอบคุณคุณผู้อ่านที่ติดตาม OIE SHARE มาโดยตลอด
พบกันใหม่ฉบับหน้ากับปี 2559

สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

ศิริจุจ จุลกะรัตน์

ผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สุรพล ชามาตย์

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

สันธนา หิรัศศักดิ์สกุล

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมมีสุข, นาฏนดา จันทร์สุข,

ชาลิ ชันศิริ, สมพิศ นาคสุข, ปิญชาน ศรีสังข์,

เจษฎา อุดมกิจมงคล, ประวีรา โพธิ์สุวรรณ,

กฤษฎา นุรักษ์, จักรพันธ์ เต็นดวงบริพันธ์,

บุญอนันต์ เศวตสิทธิ์, รัชวิน บุตตะวงษ์,

สุดาพร รักษาชาติ, อภิฤติ บางรัต

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE
กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieshare@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะของผู้เขียน

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

สำนักบริหารกลาง

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน
เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกต้องรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง
สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม
แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็ม และลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป”

(พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากวารสารชัยพัฒนาประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒)

เนื่องในโอกาสมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 88 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวันที่ 5 ธันวาคม 2558 คอลัมน์ Econ Focus ฉบับนี้จะขอกล่าวถึงพระอัจฉริยภาพของพระองค์ โดยเฉพาะเรื่องหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการพระราชทานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประโยชน์สุขแก่พสกนิกรชาวไทย

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมานานกว่า 30 ปี ด้วยสายพระเนตรที่ยาวไกลและลึกซึ้งยิ่งกว่านักพัฒนาหรือนักวิชาการใด ๆ จะมีสติปัญญาเสมอเหมือนได้ตั้งพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระองค์ นับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมาที่ได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนบนหลักแนวคิดพึ่งตนเอง เพื่อให้เกิดความพอมี พอกิน พอใช้ และมีความสุข โดยใช้หลักความพอประมาณ การคำนึงถึงผลมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท และให้ตระหนักถึงการพัฒนาที่สมดุล การก้าวหน้าไปอย่างสมดุลในแต่ละขั้นตอนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา และการมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นกรอบในการคิดนี้เองจะเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สังคมส่วนรวมอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข และเจริญก้าวหน้าไปพร้อมกันอย่างมั่นคง และยั่งยืน

ในช่วง 30 กว่าปีที่ผ่านมา ประชาชนส่วนใหญ่ต่างรู้จักและมีความเข้าใจเบื้องต้นในแนวคิดดังกล่าว แต่อาจจะยังไม่เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และน้อมนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง จนเมื่อปี 2540 ประเทศไทยประสบกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งนับเป็นบทเรียนที่มีผลมาจากการพัฒนาที่ไม่สมดุลและขาดเสถียรภาพ จึงส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ในช่วงนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ขาดความสมดุล โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมกับศักยภาพของคน องค์กร ภูมิสังคมของประเทศ ตลอดจนความพร้อมของคนและระบบ ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนา เนื่องจากไม่ได้นำไปสู่การสร้างพื้นฐานของการพัฒนาที่มั่นคงและเข้มแข็งหรือสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับคนและสังคม ทำให้ไม่สามารถพร้อมรับความผันผวนจากปัจจัยภายในและภายนอกได้จนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสังคมไทย ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจึงเปรียบเสมือนแสงเทียนที่ส่องสว่างให้เห็นหนทางที่จะก้าวเดินต่อไปของแต่ละบุคคล ชุมชน และของประเทศชาติ เพื่อให้สังคมไทยมีชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนแม้ว่าจะต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์

หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตามซึ่งหลักการนี้เองนับว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง มากกว่าการสร้างความสำเร็จเติบโตอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดที่ลอกเลียนแบบมาจากรูปแบบการพัฒนาของสังคมอื่น ๆ โดยไม่พิจารณาให้รอบคอบ

หลังจากเหตุการณ์วิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 นี้เอง ทำให้ปัจจุบันประชาชนชาวไทยทุกระดับในทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม นักวิชาการ ประชาชนทั่วไป ได้ย้อนกลับมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำริ อย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

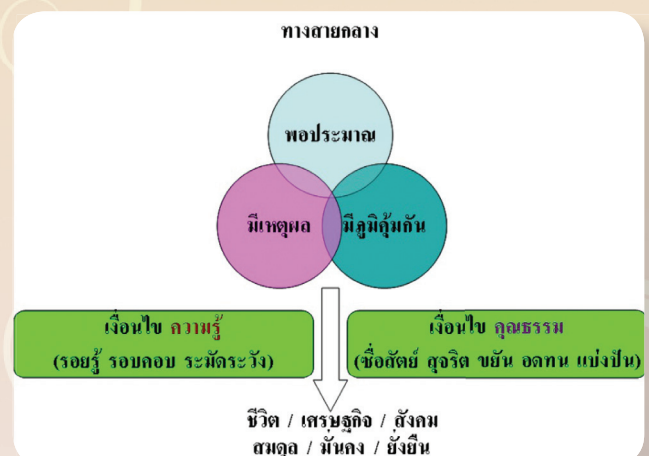
ส่วนหลักใหญ่ใจความของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนี้ จะเน้นในเรื่อง **"3 ห่วง 2 เงื่อนไข"** ที่คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำมาใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ความ **"พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน"** บนเงื่อนไข **"ความรู้"** และ **"คุณธรรม"**

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่พอประมาณ

ความมีเหตุผล หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ

การมีภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงรอบตัว

ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องอาศัยความรู้ และคุณธรรม เป็นเงื่อนไขพื้นฐาน กล่าวคือ เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังในการดำเนินชีวิตและการประกอบการงาน ส่วนเงื่อนไขคุณธรรม คือ การยึดถือคุณธรรมต่าง ๆ อาทิ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร การมุ่งต่อประโยชน์ส่วนรวมและการแบ่งปัน ฯลฯ

แผนภาพแสดงแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ยังถูกใช้เป็นกรอบแนวความคิดและทิศทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจมหภาคของไทย ซึ่งบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุล ยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกัน เพื่อความอยู่ดีมีสุข มุ่งสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน หรือที่เรียกว่า "สังคมสีเขียว" ด้วยหลักการดังกล่าว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 นี้จะไม่เน้นเรื่องตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ยังคงให้ความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจแบบทวิลักษณ์ หรือระบบเศรษฐกิจที่มีความแตกต่างกันระหว่างเศรษฐกิจชุมชนเมืองและชนบท

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากจะมีประโยชน์ต่อประเทศไทย ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาในประเทศอื่น ๆ ในปัจจุบันประเทศไทยได้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนผ่านทางสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยมีหน้าที่คอยประสานงานรับความช่วยเหลือทางวิชาการด้านต่าง ๆ จากต่างประเทศมาสู่ภาครัฐ แล้วถ่ายทอดต่อไปยังภาคประชาชน และยังส่งผ่านความรู้ที่มีไปยังประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศได้ถ่ายทอดมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี และประสานกับสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งต่างชาติก็สนใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพราะพิสูจน์แล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ โดยแต่ละ

ประเทศมีความต้องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับวิถีชีวิต สภาพภูมิศาสตร์ของแต่ละประเทศ และมีการให้ผู้แทนจากประเทศเหล่านี้ได้มาดูงานในหลายระดับ ทั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบาย จนถึงระดับผู้แทนระดับปลัดกระทรวง และรัฐมนตรีประจำกระทรวงต่าง ๆ เป็นต้น

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ด้วยความห่วงใยในทุกข์สุขของอาณาประชาราษฎร์ นับแต่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นต้นมา และความห่วงใยราษฎรในผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน พระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินไปเยี่ยมเยียนประชาชนตามพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทยากจน อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อทรงค้นหาข้อมูลที่แท้จริงจากประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐประจำพื้นที่ และทรงสังเกต สำนวณสภาพทางภูมิศาสตร์ไปพร้อม ๆ กันด้วย และหลังจากที่ทรงรวบรวมข้อมูลแล้ว พระองค์ทรงนำข้อมูลเหล่านั้นมารวบรวมและผนวกเข้ากับหลักปรัชญาเพื่อพระราชทานพระราชดำริในการริเริ่มโครงการในพระราชดำริโครงการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นการพัฒนาที่มีความสมดุลเน้นการเจริญเติบโตที่ค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป เพื่อให้สังคมไทยมีชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ตัวอย่างโครงการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

โครงการชิงห้วยมัน ตามพระราชดำริ

เมื่อ ปี 2551 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงซื้อที่ดินจากราษฎรบริเวณอ่างเก็บน้ำ หนองเสือ ประมาณ 120 ไร่ และต่อมา ปี 2552 ทรงซื้อแปลงติดกันเพิ่มอีก 130 ไร่ รวมเนื้อที่ทั้งหมด 250 ไร่ โดยมี

พระราชดำริให้ทำเป็นโครงการตัวอย่างด้านการเกษตร รวบรวมพันธุ์พืชเศรษฐกิจในพื้นที่ อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี และพื้นที่ใกล้เคียงมาปลูกไว้ที่นี่ โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 13 กรกฎาคม 2552 เป็นต้นมา และพระราชทานพันธุ์ไม้พันธุ์พืชจากโครงการฯ ที่ตั้งไว้บนตาข่ายในท้องทรงงานที่วังไกลกังวลให้นำมาปลูกไว้ที่นี่ พระราชทานชื่อโครงการว่า “โครงการชิงห้วยมัน ตามพระราชดำริ” และทรงเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรความคืบหน้าโครงการด้วยพระองค์เองเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2552

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อให้เป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชเศรษฐกิจ พืชพันธุ์ดีของอำเภอท่ายาง และของจังหวัดเพชรบุรี

- เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรแก่เกษตรกร

- เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแปลงหรือมาช่วยงานพระองค์

การดำเนินกิจกรรมภายในโครงการ ประกอบด้วย การใช้กังหันลมผลิตไฟฟ้าเพื่อเป็นพลังงานทดแทน การผลิตพืชปลอดภัยจากสารพิษ การสาธิตการปลูกสับปะรด การปลูกข้าวสายพันธุ์ต่าง ๆ แปลงศึกษาและส่งเสริม การผลิตชมพูเพชรสายรุ้ง แปลงศึกษาและส่งเสริมการผลิตหน่อไม้ฝรั่ง การทำปุ๋ยหมัก การปลูกไม้ผล พืชไร่ ประกอบด้วย แก้วมังกร กล้วยน้ำว้า กล้วยหักมุก มะละกอมะนาว พักทอง กล้วย อ้อย มะพร้าว น้ำหอม มะพร้าวห้าว ฯลฯ และการปลูกพืชผัก ประกอบด้วย มันเทศ กระเพรา โหระพา พริกพันธุ์ซุเปอร์ฮอต มะเขือเทศราชินี กระเจี๊ยบเขียว วอเตอร์เครส มะระขี้นกและผักหวานบ้าน เป็นต้น

โครงการชิงห้วยมัน ตามพระราชดำริ มีเป้าหมายคือความต้องการให้พื้นที่นี้เป็นศูนย์รวมพืชเศรษฐกิจของ อ.ท่ายาง เพชรบุรี โดยเลือกพันธุ์พืชท้องถิ่นที่ดีที่สุดเข้ามาปลูก แล้วให้ภาครัฐและชาวบ้านร่วมดูแลด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิด และต่อยอดไปถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น โครงการชิงห้วยมันเป็นการบริหารทรัพยากรแบบบูรณาการ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่ามากที่สุดขณะเดียวกันก็พยายามเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสโดยคาดว่าจะกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับประชาชนโดยทั่วไปได้เข้าชม

โครงการธนาคารอาหารชุมชนอันเนื่องมาจากพระราชดำริจังหวัดแม่ฮ่องสอน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานโครงการพัฒนาตามพระราชดำรินในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ปี 2522 เป็นต้นมา ทรงมีพระราชประสงค์ที่สำคัญในการพัฒนาพื้นที่ 3 ประการ คือ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎร และการพัฒนาเพื่อความมั่นคง ต่อมาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงมีพระราชเสาวนีย์ ดังนี้ “ให้พัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้เป็นแหล่งผลิตอาหารเลี้ยงตัวเองได้ และเหลือจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง โดยเริ่มตั้งแต่สร้างแหล่งอาหารเพิ่มเติมเพื่อให้คนและสัตว์ได้บริโภค หรือเมื่อคนเดินเข้าป่าแล้วสามารถเก็บพืชผักตามธรรมชาติที่เป็นแหล่งอาหารจากป่าได้ ในส่วนที่เป็นที่อยู่อาศัยหรือแหล่งชุมชนนั้น ให้ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเลี้ยงสัตว์ ประมง เพื่อบริโภคและจำหน่ายให้มีรายได้โดยกระบวนการทั้งหมดนี้ มุ่งหวังให้คนรักป่าและอยู่กับป่าได้อย่างมีความสุข”

จากแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ คณะทำงานโครงการพัฒนาตามพระราชดำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการธนาคารอาหารชุมชนตามพระราชดำริ (FOOD BANK) แห่งแรกขึ้นที่บ้านนาป่าแปก ตำบลหมอกจำแป่ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2543 เป็นต้นมา

และได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรโครงการธนาคารอาหารชุมชนตามพระราชดำริที่บ้านนาป่าแกแล้ว เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2544 ซึ่งผลการดำเนินโครงการเป็นที่พอพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง และทรงให้ยึดถือเป็นต้นแบบในการพัฒนาและขยายผลต่อไป

ต่อมาสำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาตามพระราชดำริได้ขอรับการสนับสนุนการปฏิบัติงานจากกรมป่าไม้สำนักงานป่าไม้จังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงดำเนินการจัดทำแผนงานโครงการโดยมีการดำเนินงานโครงการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
- เพื่อพัฒนา พื้นฟู และอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้โดยรอบหมู่บ้าน ให้เป็นแหล่งธนาคารอาหารชุมชน แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม ตลอดจนเป็นแหล่งในการศึกษาและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน
- เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้ดีขึ้นโดยอาศัยประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่น
- เพื่อทำให้เกิดความร่วมมือและลดความขัดแย้งในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนในท้องถิ่น

โดยโครงการนี้มีเป้าหมายการดำเนินงานเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้บริเวณรอบหมู่บ้านป่าปู้ หมู่ที่ 2 ตำบลผาแดง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน และหมู่บ้านใกล้เคียงให้เป็นแหล่งต้นน้ำ แหล่งอาหาร ไม้ใช้สอย สมุนไพร และการอนุรักษ์ภูมิปัญญาต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่นประชาชนในหมู่บ้านป่าปู้และชุมชนใกล้เคียง มีความรู้ความเข้าใจ และมีระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้บริเวณรอบหมู่บ้านของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ตามแนวพระราชดำริเกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนในท้องถิ่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงตราครุฑพระราชทานทรงงานอย่างมีทรงเหน็ดเหนื่อย แม้ในยามทรงพระประชวร ก็มีได้ทรงหุดหิ้วพระราชดำริเพื่อขจัดความทุกข์ผดุงสุขแก่พสกนิกร กลางแดดแผดกล้า พระเสโทหลังชุ่มพระพักตร์และพระวรกายหยาดตกต้องผืนปฐพี ประคองน้ำทิพย์มนต์ ชโลมแผ่นดินแล้งร้าง ให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์ นับแต่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติตราบจนปัจจุบันนานกว่า 69 ปี

ประชาชนชาวไทยทุกคน ต่างน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ ที่ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาททรงครองแผ่นดินโดยธรรม ทรงบำบัดทุกข์ข้านวยประโยชน์สุขยิ่งแก่ปวงชนชาวไทยมาโดยตลอด และในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 88 พรรษา 5 ธันวาคม 2558 นี้ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ สศอ. ได้พร้อมใจกันจัดงานพิธีสัถยปฏิบัติญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี และพลังของแผ่นดินแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อน้อมเกล้าถวายน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ ด้วยความกตัญญูทศเวที และความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม.

สุภาพร รักษาชาติ
นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ

แหล่งอ้างอิง :

- พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เว็บไซต์ http://www.photoontour.com/SpecialPhotos_HTML/60thcelebration/king_data.htm
 - สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ กรมป่าไม้ เว็บไซต์ http://www.forest.go.th/orip/index.php?option=com_content&view=article&id=446&Itemid=441&lang=th
 - สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) เว็บไซต์ http://www.rdpbproject.com/press56/index.php?option=com_content&view=article&id=166&Itemid=155
- ภาพ : <http://www.phetchaburi.go.th>
http://www.rta.mi.th/21610u/Data/Data_pro/Popeaing/1.htm
<http://royal-project.maehongson.go.th/index.php/2015-01-06-18-47-37>

สรุปสถานการณ์

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนตุลาคม 2558

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในเดือนตุลาคม 2558 ได้มีการปรับปรุงเพื่อให้สะท้อนสถานะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้มีการขยายการจัดเก็บข้อมูลรายเดือนจากผู้ประกอบการแบ่งประเภทตาม ISIC Rev.3 จำนวน 21 สาขา ครอบคลุม 56 กลุ่มอุตสาหกรรม 227 ผลิตภัณฑ์ และนำข้อมูลที่สำรวจมาประมวลผลโดยใช้สูตรลาสเปร์รี่ (Laspeyres) ใช้ปีฐาน พ.ศ. 2554 ถ่วงน้ำหนัก (Fixed Weight) ด้วยมูลค่าเพิ่ม มูลค่าผลผลิต ตามรายงานการสำรวจสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 : อุตสาหกรรมการผลิต ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

สถานการณ์การผลิตของอุตสาหกรรมในเดือนตุลาคม 2558 หดตัวร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ส่งผลให้การผลิตเพื่อการส่งออกลดลง โดยเฉพาะการส่งออกไปยังประเทศจีน และกลุ่มประเทศในอาเซียน แต่อย่างไรก็ตาม ความต้องการสินค้าภายในประเทศเริ่มฟื้นตัวจากการใช้จ่ายของภาครัฐ และภาคเอกชน สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 59.9

โดยอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 0.2 จากการผลิตที่ลดลงในสินค้าสำคัญ เช่น เครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุ ตู้เย็น หม้อหุงข้าว รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปรับอากาศ ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากคำสั่งซื้อจากต่างประเทศลดลง

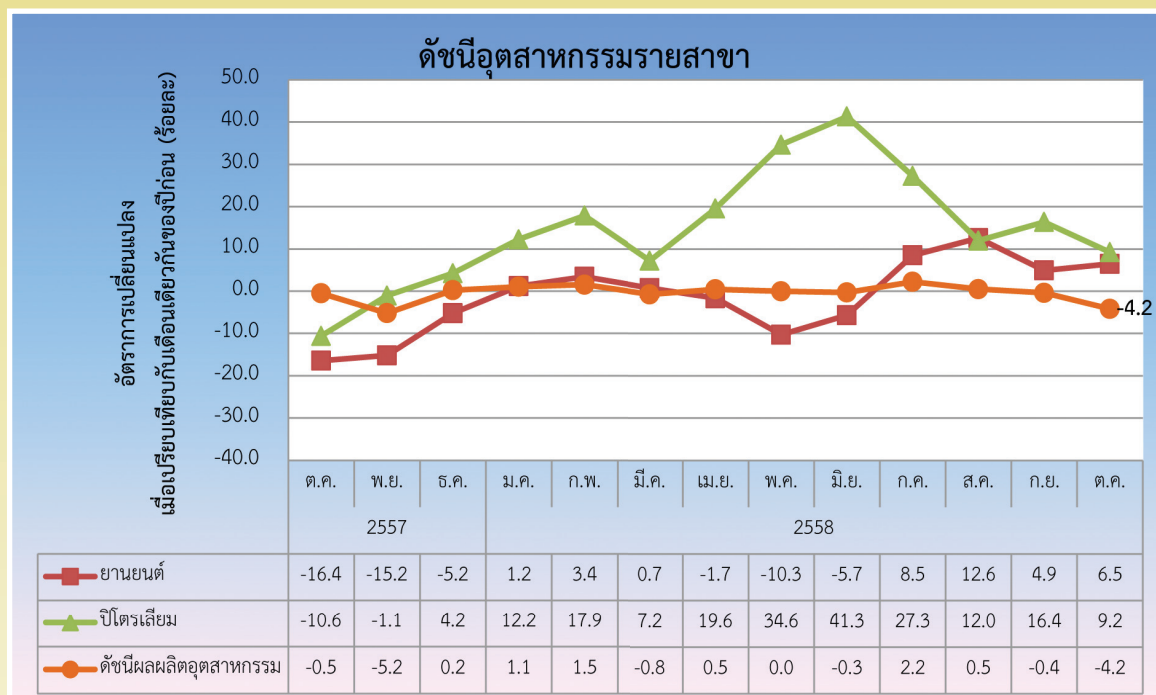
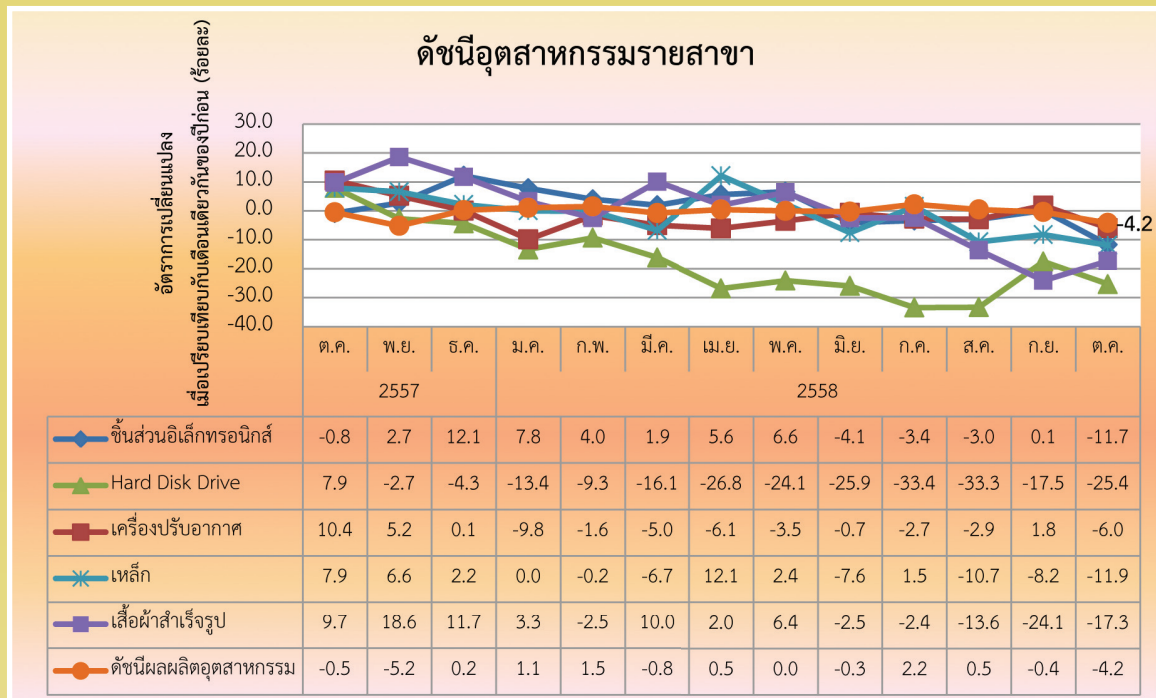
สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์หดตัวร้อยละ 11.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความต้องการในตลาดโลกลดลง โดยการผลิอุตสาหกรรม Hard Disk Drive ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 25.4 จากเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงทำให้ความต้องการสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์รูปแบบเดิมลดลง

การผลิตเหล็กดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 11.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การผลิตชะลอตัวลงตามปริมาณการใช้เหล็กในตลาดโลก ประกอบกับยังคงมีการนำเข้าเหล็กราคาถูกจากประเทศจีน

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 17.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากคำสั่งซื้อที่ลดลงจากทุกประเทศคู่ค้าหลัก ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป และประเทศญี่ปุ่น สำหรับการผลิสิ่งทอต้นน้ำ ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 6.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จากความต้องการในกลุ่มประเทศอาเซียนซึ่งเป็นตลาดหลักลดลง แต่อย่างไรก็ตามการส่งออกไปยังตลาดใหม่อย่าง ประเทศบังกลาเทศและอินเดียยังคงขยายตัว สถานการณ์การผลิตรถยนต์ ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากผู้ผลิตหลายรายเริ่มจำหน่ายผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ ประกอบกับความต้องการจากต่างประเทศทั้งในกลุ่มรถยนต์นั่ง และรถกระบะยังคงขยายตัวในระดับสูง

การผลิตปิโตรเลียม ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 9.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากฐานการผลิตที่ต่ำในปีก่อน เนื่องจากการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่น

แนะนำ ทำความรู้จัก มาตรการที่มีใช้ภาษี (NTMs)

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

อุปสรรคที่สำคัญของการค้าระหว่างประเทศ คือ มาตรการทางภาษีศุลกากร โดยส่วนใหญ่เป็นรูปแบบของกำแพงภาษีศุลกากรนำเข้า และจากการปฏิรูปนโยบายเศรษฐกิจที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออก ทำให้ประเทศต่าง ๆ เกิดการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคี หรือ การเปิดเสรีทางการค้า (Free Trade Agreement : FTA) เพื่อให้ อุปสรรคด้านภาษีศุลกากรทยอยลดน้อย และยกเลิกไปในที่สุด จากการดำเนินการดังกล่าว ส่งผลทำให้ประเทศต่าง ๆ หันมามีแนวโน้มที่จะค้นหาเครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้กีดกันการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เรียกว่า **มาตรการที่มีใช้ภาษี (Non Tariff Measures : NTMs)** โดยมีวัตถุประสงค์การใช้งานในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อปกป้องผู้ผลิตในประเทศ เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคในประเทศ และเพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมภายใน เป็นต้น

นิยามของมาตรการที่มีใช้ภาษี¹ หรือ NTMs หมายถึง มาตรการ นโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่บังคับใช้โดยหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนในประเทศหนึ่ง และส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าหรือบริการระหว่างประเทศนั้นกับประเทศอื่น โดย NTMs อาจเกิดขึ้นจากแรงกดดันของผู้บริโภคภายในประเทศ ผู้ผลิตภายในประเทศ ผู้บริโภคในประเทศ ผู้ผลิตต่างประเทศที่อยู่ในเครือข่ายการผลิต และ/หรือ องค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ แม้ว่า NTMs จะเพิ่มต้นทุนในการค้าระหว่างประเทศ แต่บางมาตรการ NTMs ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องบังคับใช้ด้วยเหตุผลหลายประการ หรือมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์รับรองอย่างแน่ชัด เช่น เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บริโภคได้รับอันตรายจากสินค้านั้น ๆ ซึ่งประเทศที่บังคับใช้มีสิทธิชอบธรรมเต็มที่ในการบังคับใช้ตามทื่องค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) อนุญาตให้ใช้ ในกรณีเพื่อการส่งเสริมการค้าอย่างเป็นธรรม อย่างไรก็ตาม หากมาตรการใด ที่มีลักษณะ เข้าข่ายไม่โปร่งใส (Non Transparent) และเลือกการปฏิบัติ (Discriminatory) มาตรการนั้น จะถูกจัดเป็นมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีสำคัญ (core NTMs) และจะถูกจัดเป็น อุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภาษี (Non Tariff Barriers : NTBs) ในลำดับต่อไป

OIE Share ฉบับนี้ ขอแนะนำและทำความรู้จักกับ มาตรการที่มีใช้ภาษี (NTMs) เบื้องต้น เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ NTMs ที่พบและมีการบังคับใช้ ในการค้าระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง ได้แก่²

- มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Standards : SPS) เป็นมาตรการที่ใช้ในการจำกัดการนำเข้าสินค้าเกษตรด้วยเหตุผลทางสุขอนามัยเพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช โดยการกำหนดระดับความปลอดภัยและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้านำเข้าซึ่งจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศและ/หรืออยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อถือได้

1 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). โครงการเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมภายใต้นโยบายเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศของไทย (ระยะที่ 4). หน้า 176

2 คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2554). จักรเบส NTMs โลก : อุปสรรคทางการค้ายุคหลังการเปิดเสรี. หน้า 174

- มาตรการที่เกี่ยวข้องกับอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barrier to Trade : TBT) เป็นมาตรการในการกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในรูปของกฎระเบียบทางด้านเทคนิคและมาตรฐาน รวมถึงการทดสอบและระเบียบการรับรอง โดยการกำหนดมาตรฐานดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าโดยไม่จำเป็น และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ

- ระเบียบวิธีการออกใบอนุญาตนำเข้า (Import Licensing Procedures) เป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต ภายใต้ความตกลง WTO หน่วยงานของรัฐจะต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติและกำหนดระยะเวลาแน่นอนในการออกใบอนุญาตนำเข้าเพื่อมิให้มีการกีดกันทางการค้า

- มาตรการปกป้อง (Safeguards) เป็นมาตรการที่ใช้เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมในประเทศที่ผลิตสินค้าที่เหมือนกันหรือแข่งขันกับสินค้านำเข้า โดยวิธีการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ หรือจำกัดปริมาณนำเข้า ทั้งนี้ ห้ามประเทศสมาชิกใช้มาตรการที่เรียกว่า มาตรการคลุมเครือ (Gray Area Measures) และใช้มาตรการจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ (Voluntary Export Restraint Agreements : VERs) หรือมาตรการควบคุมทางการตลาด หรือมาตรการที่คล้ายคลึงกันอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งออกหรือนำเข้าในการปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศของตน

- มาตรการเก็บภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (Anti-Dumping : AD) เป็นมาตรการที่ประเทศสมาชิกเรียกเก็บภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด ภายใต้สถานการณ์ที่ประเทศผู้นำเข้าได้รับความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าที่ทุ่มตลาด ประเทศผู้นำเข้าจะต้องดำเนินการไต่สวนการทุ่มตลาดด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม

- มาตรการเก็บภาษีตอบโต้การอุดหนุน (Subsidies and Countervailing Measures : SCM) เป็นมาตรการที่สมาชิกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อตอบโต้สินค้านำเข้าที่ได้รับการอุดหนุน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีการบิดเบือนการค้าภายใต้ความตกลงของ WTO ได้กำหนดประเภทของการอุดหนุนว่าการอุดหนุนประเภทใดเป็นการอุดหนุนที่ต้องห้ามหรือทำได้ และประเภทใดเป็นการอุดหนุนที่ทำแล้วอาจถูกใช้มาตรการตอบโต้ นอกจากนี้ WTO ได้กำหนดแนวปฏิบัติในการไต่สวนเพื่อการตอบโต้สินค้านำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนจากประเทศผู้ผลิตเพื่อให้แต่ละประเทศถือปฏิบัติ

- มาตรการประเมินราคาเพื่อการศุลกากร (Customs Valuation) เป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินราคาเพื่อการศุลกากร ภายใต้ความตกลง WTO ประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดให้หน่วยงานศุลกากรของประเทศต่าง ๆ ใช้ราคาตามใบส่งของในการคำนวณมูลค่าสินค้าเพื่อการเก็บภาษีศุลกากร เพื่อให้การประเมินราคาศุลกากรเป็นไปอย่างถูกต้องและเป็นธรรมโดยไม่ถูกใช้เป็นมาตรการเพื่อกีดกันการค้า

- การตรวจสอบสินค้าก่อนส่งออก (Pre-shipment Inspection) เป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์ที่จะใช้กับตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากรัฐในการทำหน้าที่ตรวจสอบสินค้าก่อนส่งออก โดยเฉพาะด้านราคา ปริมาณ และคุณภาพของสินค้า

- มาตรการว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) เป็นมาตรการที่กำหนดกฎระเบียบถิ่นกำเนิดสินค้าให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ากฎระเบียบดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าโดยไม่จำเป็น และไม่เกี่ยวข้องกับการกำหนดถิ่นสินค้าที่ใช้เป็นเงื่อนไขในการให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร

นอกจากนี้ ยังมี NTMs อีกหลายประเภทที่หน่วยงานด้านการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ UNCTAD (The United Nations Conference on Trade and Development), ITC (International Trade Center), สำนักเลขาธิการอาเซียน, WTO และ Global Trade Alert ได้ดำเนินความพยายามที่จะกำหนดและแบ่งมาตรการ NTMs ออกเป็นหมวดหมู่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการรวบรวมและจำแนกข้อมูล NTMs ที่มีการบังคับใช้ของแต่ละประเทศสมาชิก สำหรับ UNCTAD³ ได้แบ่งหมวดหมู่ NTMs ออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มนำเข้าและกลุ่มส่งออก โดยกลุ่มนำเข้ามี NTMs จำนวนสองประเด็น คือ มาตรการทางเทคนิค จำนวน 3 มาตรการ และมาตรการที่มีใช้เทคนิค จำนวน 12 มาตรการ สำหรับกลุ่มส่งออกมีเพียง 1 มาตรการเท่านั้น โดยในแต่ละมาตรการ จะมีประเด็นแยกย่อยลงในรายละเอียด เพื่อให้สามารถจำแนกได้ว่า NTMs นั้นๆ ส่งผลกระทบต่อสินค้าและการค้าระหว่างประเทศอย่างไร ดังตารางการจัดหมวดหมู่มาตรการที่มีใช้ภาษีของ UNCTAD ตามลำดับหมวด A – P ดังนี้

3 The 2nd Non-Tariff Measures in Southeast Asia Workshop จัดโดย Economic Research Institute for ASEAN and East Asia (ERIA) และ UNCTAD ระหว่างวันที่ 5-7 ตุลาคม 2558 ณ ประเทศสิงคโปร์

Imports
กลุ่มนำเข้า

Exports
กลุ่มส่งออก

Technical Measures
มาตรการเทคนิค

มาตรการที่มีใช้เทคนิค

A : Sanitary and Phytosanitary Measures

มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

B : Technical Barriers to Trade

มาตรการที่เกี่ยวกับอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

C : Pre-Shipment Inspection and Other Formality

การตรวจสอบสินค้าก่อนส่งออก

D : Contingent Trade-Protective Measures

มาตรการปกป้องทางการค้า

E : Non-Automatic Licensing, Quotas, Prohibitions and

Quality Control Measures Other than for SPS or TBT Reasons

มาตรการอนุญาต ควบคุมปริมาณและคุณภาพ

F : Price-Control Measures, Including Additional Taxes and Charges

มาตรการควบคุมราคา ค่าธรรมเนียมและภาษีอื่น ๆ

G : Finance Measures

มาตรการทางการเงิน

H : Measures Affecting Competition

มาตรการที่ส่งผลต่อการแข่งขัน

I : Trade-Related Investment Measures

มาตรการการลงทุน

J : Distribution Restrictions

การจำกัดการจำหน่าย

K : Restrictions on Post-Sales Services

การจำกัดบริการหลังการขาย

L : Subsidies (Excluding Export Subsidies)

การอุดหนุน

M : Government Procurement Restrictions

การจำกัดการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

N : Intellectual Property

ทรัพย์สินทางปัญญา

O : Rules of Origin

มาตรการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

P : Export-Related Measures

มาตรการการส่งออก

เวทีการเจรจาการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องของไทยในปัจจุบัน ได้แก่ ASEAN , ASEAN+1 และ ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในภูมิภาค (RCEP) รวมทั้งความตกลงการค้าเสรีทวิภาคี ต่างก็มีความพยายามที่จะผลักดันและแก้ไขประเด็นด้าน NTMs ด้วยเช่นกัน โดยแต่ละความตกลง ต่างก็ได้เริ่มดำเนินการรวบรวม จัดหมวดหมู่และจำแนกประเภทของแต่ละ NTMs เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ถูกจัดให้เป็น NTBs เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้อย่างแท้จริงต่อไป โดยหากหน่วยงานของไทยและคู่ภาคีที่เกี่ยวข้องกับ NTMs ทั้งหมด สามารถรวบรวม NTMs และแสดงข้อมูลเพื่อให้คู่ค้าได้รับทราบ สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างครบถ้วนแล้ว อุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศก็น่าที่จะลดลงและเป็นไปตามเจตนารมณ์ในการที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

จัดทำโดย : ชาลี ชันศิริ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ลังจีน

การครอบงำการค้าผลไม้ไทย

สำนักขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ

ปัจจุบันการรับซื้อผลไม้ไทยกำลังถูกแทรกแซงจากกลุ่มทุนต่างประเทศในการเข้ามาเหมาซื้อผลไม้ไทยถึงสวนทำให้ราคาผลไม้ในประเทศ เช่น ทุเรียน มังคุด มะม่วง มีราคาสูงขึ้น ส่งผลให้มีการล้มต้นยางและหันมาปลูกผลไม้มากขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดจันทบุรี พ่อค้าและนายทุนชาวจีนได้เข้ามาเปลี่ยนแปลง

การรับซื้อผลไม้ไทยมีพ่อค้าชาวจีนเข้ามาตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ หรือที่เรียกกันว่า “ลัง” หรือ “ลังจีน” มากขึ้น เพื่อรับซื้อผลไม้ไทยถึงในสวนและส่งออกปาสารณรัฐประชาชนจีน ส่งผลให้มีการครอบงำการค้าผลไม้ไทย และมีการขยายฐานไปยึดครองการค้าผลไม้ไทยในอีกหลายจังหวัดในภูมิภาคต่าง ๆ เกษตรกรชาวสวนผลไม้ส่วนใหญ่เริ่มหวาดหวั่นว่าลังจีนจะเข้ามาผูกขาดการซื้อขายและกำหนดราคาผลไม้ไทยในอนาคตซึ่งหากปล่อยไว้

โดยไม่มีการแก้ไข ป้องกันหรือควบคุม ธุรกิจการค้าผลไม้ไทยอาจประสบปัญหาวิกฤตและยอมส่งผลต่อห่วงโซ่การผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้ของไทย ซึ่งมีผู้ประกอบการในระดับโรงงานทั้งสิ้น 603 ราย (ไม่นับรวมในระดับฟาร์ม) โดยเป็นผู้ประกอบการรายเล็กสูงถึงร้อยละ 82 ที่อาจได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาปริมาณและคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตรและการประชุมคณะกรรมการพิจารณา การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีการพิจารณาศึกษา “กรณีการตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ลัง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติในจังหวัดจันทบุรี” เพื่อเป็นการป้องกันการผูกขาดทางตลาด ลดการครอบงำการค้าผลไม้ไทยเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมมากขึ้น และควบคุมการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งพบว่าปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้ ดังนี้

1) มาตรการการจัดระเบียบทางการค้า โดยการบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับให้เข้มข้นขึ้น เช่น พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. โดยการพิจารณาจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ได้แก่

● ปัญหาการประกอบอาชีพของคนต่างด้าวโดยไม่ได้รับอนุญาต : การประกอบธุรกิจโรงคัดบรรจุผลไม้ (ลังจีน) เป็นการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยธุรกิจการรับซื้อผลไม้จากชาวสวนมาคัดกรองคุณภาพและขนาดบรรจุ เพื่อส่งไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนอาจถือเป็นการให้บริการบริษัทแม่ในต่างประเทศตามธุรกิจบริการตามบัญชี 3 (21) ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตการประกอบธุรกิจของสำนักงานผู้แทน จึงต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตาม พระราชบัญญัติดังกล่าว

นอกจากนี้ หากมีการคัดผลไม้เพื่อส่งออก แต่มีการขายผลไม้ที่ไม่ผ่านการคัดแยกบางส่วนในประเทศ ถือเป็นการประกอบธุรกิจการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางการเกษตรตามบัญชี 3 (13) ซึ่งต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายดังกล่าวก่อนด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นจะถือเป็นการความผิดอาญาตามกฎหมายฉบับนี้

● ปัญหาพฤติกรรมทางการค้าไม่เป็นธรรมและมีการกระทำหรือตกลงร่วมกันอันมีลักษณะผูกขาดทางการค้า : การประกอบธุรกิจโรงคัดบรรจุผลไม้ (ลังจีน) โดยมีการกระทำหรือตกลงร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการเพื่อซื้อผลไม้จากชาวสวนเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันก็มีการกำหนดราคาสำหรับผลไม้บางส่วนให้ต่ำกว่าราคาตลาด อาจเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542

● ปัญหาการทำงานของของคนต่างด้าว (บุคคลธรรมดา) : การที่คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยต้องได้รับใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) ตามพระราชบัญญัติการทำงาน

ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 ประกอบกับต้องได้รับอนุญาตให้อยู่และทำงานในประเทศได้ (Permitto Stay) ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 จึงควรตรวจสอบว่า คนต่างด้าวในธุรกิจนี้ได้รับอนุญาตให้ทำงานอย่างถูกต้องแล้วจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ปัญหาการจัดเก็บภาษี : การประกอบธุรกิจซื้อขายผลไม้ หากมีการทำธุรกรรมขายสินค้าในประเทศไทยเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ ถือเป็นการทำให้เกิดรายได้ขึ้นในประเทศไทย ซึ่งผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามประมวลกฎหมายรัษฎากร จึงควรมีการตรวจสอบและจัดเก็บภาษีจากธุรกิจนี้ให้ถูกต้อง ครบถ้วน

- การจัดระเบียบการส่งออกนำเข้าผลไม้ ควรมีการกำหนดให้สมาคมการค้าที่ตั้งขึ้นเฉพาะเป็นตัวช่วยเสริมบทบาทการกำกับดูแลการส่งออกนำเข้าผลไม้ของไทยให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อสร้างความถูกต้องและเป็นธรรม เช่น เรื่องการกำหนดเงื่อนไขทางการค้า การชำระเงิน เงื่อนไขการตลาด อย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมของสมาชิกที่ส่งออกไปและเป็นการส่งเสริมเหตุผลในการต่อรองเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ซื้อ โดยในโอกาสต่อไป อาจจำเป็นต้องมีการกำหนดผลไม้ที่สำคัญและจำเป็นบางชนิดให้ต้องมีการออกใบอนุญาตนำเข้า (Import Licensing) และใบอนุญาตส่งออก (Export Licensing)

2) มาตรการส่งเสริมการตลาด การส่งออก การค้าและการนำเข้า เช่น

- การส่งเสริมการตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่คนไทยที่เคยออกจากตลาดไปแล้วให้กลับมามีบทบาทในการส่งออก ควรให้การสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs ในการหาตลาดใหม่ ๆ ในต่างประเทศ รวมทั้งวางแผนทางสนับสนุนให้การค้าผลไม้ไทยเป็นวาระแห่งชาติและสร้าง Platform การบริหารจัดการ การค้า การตลาดและการทำเว็บไซต์ผลไม้ไทย เพื่อเป็นโมเดลแก่ผู้ประกอบการไทย

- การส่งออกควรมีมาตรการส่งเสริมเรื่องการส่งออกผลไม้ และการแปรรูปผลไม้ โดยถือเป็นวาระสำคัญในการขับเคลื่อนผลไม้ไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อห่วงโซ่อุปทาน

- การค้าการค้าผลไม้ในพื้นที่แหล่งผลิตในตลาดกลางและการเตรียมการบรรจุ การส่งออก ควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความคล่องตัวและมีระบบโลจิสติกส์ทั้งด้านการขนถ่ายและห้องเย็นที่เอื้ออำนวย ซึ่งจะช่วยให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับผู้ผลิตของไทย ทั้งในส่วนที่เป็น SMEs เกษตรกร หรือสหกรณ์ผู้ผลิต ในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการต่างชาติได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำเข้าที่ดีต่อไป

- การนำเข้าการนำเข้าผลไม้บางประเภทที่เข้ามาค้าขายในตลาดเมืองไทย บางอย่างต้องมีการกำหนดมาตรฐานที่เข้มงวดเพื่อเป็นการป้องกันผู้บริโภคให้ได้รับของที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล

3) มาตรการเพิ่มเติมอื่น ๆ เช่น

- ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและการซื้อขายแบบ On-line สนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันและทำการซื้อขายแบบ On-line ซึ่งจะทำให้สามารถขายสินค้าได้ทั่วโลก นอกจากนี้ สหกรณ์การผลิตหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรผนึกกำลังเพื่อส่งเสริมให้มีการตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้หรือส่งเสริมให้โรงคัดบรรจุผลไม้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันกับโรงคัดผลไม้ของคนต่างด้าวได้ ภาคเอกชนเช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาหอการค้าจังหวัด ต้องเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่นในการสร้างผู้นำทางการตลาดและเป็น Smart SMEs

- ควรกำหนดให้ผู้ส่งออกผักและผลไม้ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออก โดยผลิตผลที่ส่งออกต้องมาจากแปลงปลูกที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรที่ดีที่เหมาะสม (Good Agricultural Practice : GAP) และมาจากโรงคัดบรรจุที่ผ่านการรับรองคุณภาพและมาตรฐานตามระบบการผลิตที่ดี (Good Manufacturing Practice : GMP) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตรส่งออกของไทยแก่ประเทศคู่ค้าตามระเบียบการส่งออกพืชผักและผลไม้สด ในเรื่องการปฏิบัติที่ดีในการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืช

- นอกจากบังคับใช้กฎหมายแล้ว ควรกำหนดมาตรการอื่น ๆ เช่น กำหนดให้ผลไม้เป็นรายการสินค้าสำคัญที่ควรมีการควบคุม กำกับดูแลปริมาณที่ส่งออกตามพระราชบัญญัติการส่งออกนำเข้า พ.ศ. 2522 จัดระบบการเก็บภาษีรองรับ และมาตรการส่งเสริมอื่น ๆ ให้ชาวสวนมีความเข้มแข็ง เช่น โครงการส่งเสริมการรวมตัวเป็นสมาคมการค้า และการหาตลาดอื่นนอกจากสาธารณรัฐประชาชนจีน โครงการนวัตกรรมการแปรรูปผลไม้หรือการเรียนรู้ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางการค้ามากขึ้น

- สร้างรูปแบบการดำเนินการของสหกรณ์ การเกษตรให้มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการการสนับสนุนการเปิดเว็บไซต์เพื่อการจำหน่ายผลไม้ออนไลน์ หากลักษณะตลาดยังมีความต้องการ (Demand) ผลิตผลทางการเกษตรสูง ประเด็นเรื่องดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทยมากนักอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยขาดศักยภาพในการแข่งขันและเหลื่อมบทบาทเป็นเพียงผู้ปลูกและดูแลสวนผลไม้ แต่ถ้าสถานการณ์ของตลาดผลึกผัน ความต้องการในผลิตผลทางการเกษตรน้อยลงจนเกิดสภาวะผลไม้ล้นตลาด ผู้ประกอบการฝ่ายไทยจะไม่สามารถหาตลาดเองได้เพราะขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการจีน อีกทั้งไม่มีผู้ซื้อรายอื่นรองรับสถานการณ์นี้จะส่งผลให้ผลไม้มีราคาตกเกิดสภาวะผลไม้ล้นตลาด และต้องทิ้งเปล่าเป็นจำนวนมากจนอาจกลายเป็นความเสียหายอย่างรุนแรงได้ ดังนั้น จึงควรเร่งรัดผลักดันให้มีมาตรการรองรับและใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการผูกขาดทางตลาด ลดการครอบงำการค้าผลไม้ไทยให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

จัดทำโดย : นางสาวอรรณ วัฒนยมนาพร
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

แหล่งที่มาของข้อมูล :

การประชุมคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ 31/2558 วันพฤหัสบดีที่ 3 กันยายน 2558, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, กฎหมายและระเบียบ, <http://www.dbd.go.th>

กรมวิชาการเกษตร, พ.ร.บ.มาตรฐานสินค้าเกษตร 2551, <http://doa.go.th/oard5/images/pdf/GAP/q4.pdf>

กรมส่งเสริมสหกรณ์, ผลไม้, <http://www.cpd.go.th/cpd/thaiaiseancoop>

สถาบันอาหาร, อุตสาหกรรมผักผลไม้และผลิตภัณฑ์, <http://fic1.nfi.or.th:81/th/thaifood/product52-fruit.asp>

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว, พระราชบัญญัติ, <http://wp.doe.go.th/wp/index.php/2013-07-25-03-45-44/>

2013-07-25-08-01-56/2013-07-25-08-08-05

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระดมความคิดผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมันร่วมวางแผนการพัฒนา “อุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล” หรือ อุตสาหกรรมการผลิตสารสกัดธรรมชาติ จากปาล์มน้ำมันตามมติคณะกรรมการ

นโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งแนวทางการให้สิทธิประโยชน์และมาตรการทางภาษีเพื่อจูงใจนักลงทุน และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ระดับโลก ร่วมลงทุนกับผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ เป็นแนวนโยบายการส่งเสริมการลงทุนซูเปอร์ คลัสเตอร์ของรัฐบาลต่อไป เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 12 พฤศจิกายน 2558 ณ สศอ.

กระทรวงอุตสาหกรรมจัดงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ “Eco Sticker มิติใหม่ของยานยนต์ไทยสู่ความยั่งยืน” เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับป้ายรถยนต์ตามมาตรฐานสากล หรือ Eco Sticker กับผู้จัดจำหน่าย (Dealer) และพนักงานขาย (Sales) ของบริษัทรถยนต์ รวมทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจสาระสำคัญของ Eco Sticker และสามารถอธิบายต่อผู้บริโภคและผู้ซื้อรถยนต์ได้อย่างถูกต้อง เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2558 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

นายศิริจุ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าว “ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนตุลาคม 2558” โดยเปิดเผยว่า ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนตุลาคม 2558 หดตัวร้อยละ 4.2 แต่อุตสาหกรรมรถยนต์ยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.52 เผยคาดการณ์ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมปี 2558 ขยายตัวร้อยละ (-0.5) – (0.5) และปี 2559 ขยายตัวร้อยละ 2-3 เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2558 ณ สศอ.

นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ เป็นผู้แทน สศอ. เข้าร่วมในพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ระหว่าง สศอ. กับ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2558 ณ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สศอ. ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณ
เพื่อแสดงตนเป็นข้าราชการที่ดี และพลังของแผ่นดิน
เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2558

